

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų informacinis-ugdomasis leidinys

Mielieji,

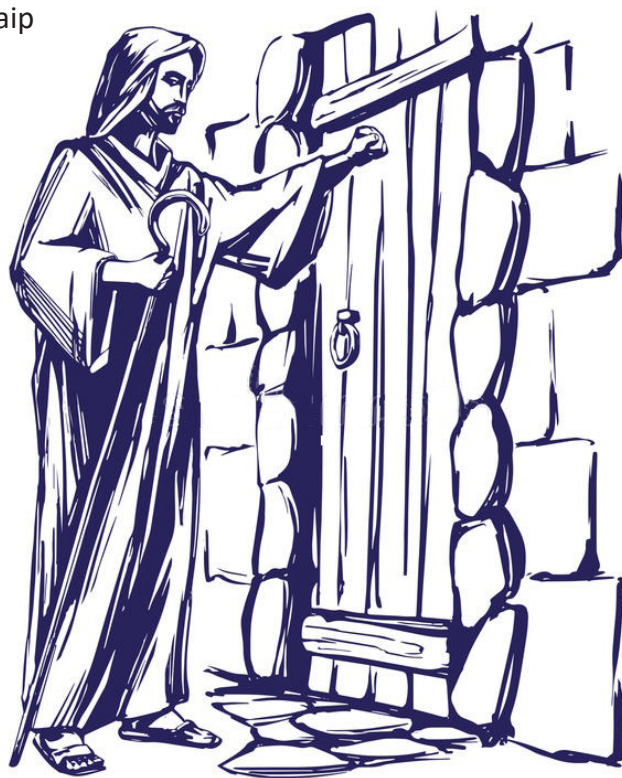
Sakoma, kad prieš savo mirtį šv. Pranciškus Asyžietis atsiprašė savo „brolio asiliuko“ – taip šventasis vadino savo kūną – už tai, kad per daug jį marino ir vargino visokiais pasninkais ir kitomis atgailos priemonėmis. Panašu, kad tenka ir man, jau nebe vieną kartą, atsiprašyti ir savo „asiliuko“ – kūno, už tai, kad netinkamai jį tausoju ir prižiūriu. O juk kol gyvename šioje žemėje, kūnas yra mūsų sielos buveinė, mūsų sielos namai, mūsų asiliukas, kuris tarsi sielą neša. Aišku ir tai, kad šis kūnas nėra amžinas, ir kad, kaip ir viskas, kas žemiška, anksčiau ar vėliau susidėvi ir turi būti pakeista kažkuo nauju. Tokį atnaujinto kūno naujumą kiekvienam žada mūsų Viešpats ir Dievas prisikėlime. Bet ir vėlgi, yra dalykų, kurie neverti būti atnaujinti, atkurti, prikelti, todėl tenka didžiulę atsakomybę Jėzaus Kristaus, Jo Bažnyčios, Dievo žodžio, sakramentų ir artimo meilės vedamiems nugyventi savo žemiškuosius gyvenimus, sudegant tarsi žvakėms Dievo valios pildyme.

Štai kodėl vieni kitus, gyvuosius ir mirusius apgaubiamo malda, pasivesdami ir pavesdami vienas kitą begaliniam Dievo gailestingumui. Juk Dievo valia yra nekas kita, kaip Dievo ir artimo meilė, tokia meilė, kokia savo dangiškąjį Tėvą ir žmones mylėjo Dievo Sūnus Jėzus. Tokia meile turėtume mylėti ir tokią meilę turėtume patirti šeimoje, kaimynystėje, parapijos bendruomenėje. Tokia meile jaučiausi apgaubtas ir lydimas jūsų visų, kurie šiomis dienomis, ir ne tik, savo malda, linkėjimais, patarnavimu prisidedate prie to, kad ir toliau kuo ištikimiau vykdyčiau man patikėtas jūsų ganytojo ir dvasios vadovo pareigas. Primenu, kad ir mano pirminė ir viena svarbiausių pareigų – melstis už man patikėtas bendruomenes Krekenavoje, Upytėje, Vadaktėliuose, Apskrities policijoje, Panevėžio „Tikėjimo ir šviesos“ bei pranciškonų pasauliečių bendruomenes.

Kokia svarbi yra ir kokių gilų ryši dovanoja malda, suprantame ypač šiomis dienomis. Pagal galimybes lankome artimųjų kapus, uždegame žvakelę (geriau, kad jų būtų kuo mažiau ir nevienkartiniuose indeliuose), o svarbiausia, vėlgi, ne kas kita, o malda. Pagal specialų šiems pandemijos metams skirtą Vatikano patvarkymą, bet kurias aštuonias lapkričio mėnesio dienas kasdien pasimelsdami ir aplankydami kapines, galime pelnyti mirusiesiems artimiesiems reikalingus visuotinius atlaides. O jeigu tie atlaida kam nors iš mirusiųjų jau nebebus reikalingi, jie keliauja į Bažnyčios šventųjų lobyną ir yra dosniai dalijami mums, gyviesiems, per jų užtarimą ir globą.

Pandemijos akivaizdoje vis didėjant užsikrėtusiųjų skaičiui, privalome saugoti vieni kitus. Bet ir čia neperlenkime lazdos, ieškokime būdų skambučiu, laišku, žinute ir malda aplankyti vienas kitą. Galbūt galime nusiųsti ar palikti mažą dovanėlę, rudeniškų lapų puokštelę, sveikinimo atviruką, o galbūt pasidomėti, ar nereikia ko nors nupirkti, išvirti ar kitaip patarnauti, kad neatrodytų, jog saugodami savo žemišką sveikatą, prarandame sielos ir dvasios ryšį, užsidarydami vienišumo, baimės ir nemeilės kalėjimuose. Žmogus tam ir apdovanotas protu ir laisve, kad būtų pakankamai lankstus ir kūrybiškas prisitaikyti prie įvairiausių pokyčių. Tad ir stenkimės, kas kiek ir kaip galime tą kūrybiškumą išnaudoti.

Vienas iš gražiausių tokio kūrybiškumo pavyzdžių – parapijos misijos Krekenavoje. Net aštuoniolika mūsų parapijinės bendruomenės narių sutiko pabūti savanoriais misionieriais ir visuotinės Bažnyčios paskelbtame Misijų mėnesyje (spalio) aplankyti ir pasibelsti į kiekvienas mūsų parapijos teritorijoje gyvenančiųjų duris. Galiu tik įsivaizduoti, kaip buvo, bent jau iš pradžių, ir nedrąsu, ir nejauku, ir kartais liūdna ar pikta, kuomet tos durys atsiverdavo arba ne, o už jų gyvenantys parodė svetingumą arba kaip tik skubėjo jas kuo greičiau užverti. Dar kartą įsitikinome, kad Danguos Karalystė dar ne iki galo yra išsipildžiusi mūsų žemėje, ir Kristui bei Jo Bažnyčios nariams reikia kantriai ir ištvermingai skelbti Dievo meilės žinią – Evangeliją. Ir vis dėlto noriu pasidžiaugti, kad pir-

mosios parapijinės misijos PAVYKO! Ir kuo nuoširdžiausiai padėkoti mūsų savanoriams misionieriams ir visiems, kurie juos priėmėte.

Dar keletas žodžių apie Bazilikos remontą... Judame į priekį, gal ne taip greitai, kaip norėtūsi, bet judame. Jūsų maldų, pagalbos ir dosnumo dėka, šv. Kalėdas, jeigu nesutrukdys kokie kiti suvaržymai, sutiksime, kad ir iki galo nebaigtoje, bet jau akivaizdžiai atsinaujinusioje bazilikoje. Ypatingai jūsų aukos, kurias perdavėte per savanorius misionierius, pervedate į mūsų parapijos sąskaitą, paliekate sekmadienio ir švenčių rinkliavose, šv. Mišių intencijų užprašyme ir atsilyginime už kitus patarnavimus, leidžia man, klebonui, ir visam parapijos personalui lengviau kvėpuoti, tikint ir pasitikint, kad tai, kas suplanuota ir Dievo Apvaizdos laiminama, anksčiau ar vėliau bus padaryta.

O Stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina, Malonių Versme, motiniška meile lydėk mus mūsų žemiškuose darbuose, ligose ir išbandymuose link savo Sūnaus Jėzaus Kristaus – tikrosios laisvės, šviesos ir gyvenimo!

Maldoje ir tarnystėje kartu,

klebonas kun. Gediminas Jankūnas

**Lapkričio 29 d.,
I advento sekmadienį,**
įžengsime į Viešpaties atėjimo ir
Jo Gimimo švenčių laukimą
bei pradėsime naujuosius
liturginius B ciklo metus.

RUGSĖJO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Išgyvenus Didžiuosius Žolinės atlaidus po Maironio liepomis bazilikos aikštėje buvo gera sugrįžti į laikinuosius maldos namus parapijos namuose. Jau regis taip norėtūsi maldai rinktis į bazilikos erdvę, bet parapijos namų salės jaukumas ir maža erdvė leidžia pajusti didesnę bendrystę: sutikti šiltą žvilgsnį, išgirsti malonų žodį, pakalbinti seniau matytą pažįstamą. Kartais net ima kilti tokia mintis, ar „nepradingsime“ po aukštaisiais bazilikos skliautais...

Saulėtą rugsėjo 6 d. Vadaktėlių šv. Jono Nepomuko bažnyčioje vyko tradicinis kunigo, rašytojo, lietuviybės puoselėtojo Juozo Tumo-Vaižganto minėjimas – Vaižgantinės. Ši graži šventė tampa nuostabia priežastimi vėl suvažiuoti saviems ir apsilankyti svečiams Vaižganto dvasia persmelktoje Vadaktėlių bažnyčioje. Atvykusieji gali gyvai susipažinti su Vaižganto gyvenimu ir kūrybos veikla bažnyčioje žvelgiant į istorines nuotraukas ir Mišių reikmenis, naudotus paties Vaižganto. Vainikais ir darželių gėlėmis papuoštoje bažnytėlėje šv. Mišias aukojo kun. Gediminas Jankūnas, giedojo Krekenavos bazilikos choras, vadovaujamas vargonininko Manto Masioko, gaudė senieji Vadaktėlių vargonai, kaip ir seniau duplems pučiant rankomis. Po šv. Mišių Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos mokinės kartu su mokytoja Rima Balčiuvienė kūrybiškai atskleidė kunigo Juozo

Tumo kūrybos spalvas: tarmiškai skaitė parašytuosius tekstus, skambėjo kanklių muzika. Šioje šventėje buvo pristatyta nauja dr. Aistės Kučinskienės knyga „Kultūrišku keliu. Juozo Tumo-Vaižganto laišakai“. Apie knygos išskirtinumą kalbėjo Vaižganto muziejaus vadovas Audrius Daukša, o pati knygos autorė atskleidė, kiek teko perskaityti Vaižganto laiškų, kaip juos susisteminti ir pristatyti visuomenei. Išklause pasakojimų šventoriuje norintieji galėjo aplankyti ir nusifotografuoti prie atsinaujinusio Vaižganto ažuolo, pasėdėti ant jo vardo suolelio. Arbata ir sausainiais vaišino Naujamiesčio ir Krekenavos skautai.

Viščiukus skaičiuoja rudenį, taip ir mes apžvelgėme Didžiuosius Žolinės atlaidus rugsėjo 9 d. ekonominės ir pastoracinės tarybų posėdyje. Iš esmės atlaidai, vykę ekstremalioomis sąlygomis lauke, buvo įvertinti teigiamai. Jau kelerius metus susitelkusi ta pati savanorių komanda išlaikė šiųmetį iššūkį, nepaisant keleto mažesnių nesklandumų. Klebonas kun. Gediminas ir piligrimų centro vadovė Daiva Adamkevičienė pristatė užsėtusius bazilikos renovacijos darbus ir tolimesnę jų eigą. Patiriant projekte nenumatytų išlaidų buvo iškelta Misijų mėnesio idėja parapijoje, skirta aplankyti kiekvieno parapijiečio namus, suteikiant galimybę prisidėti prie bazilikos renovacijos. Būta ir ginčų, ir nuomonių skirtumų, ir neaiškumų. Vis tik nuspręsta

misijos imtis, prašant maldoje Dievo palaiminimo ir sprendimų būdų. Juk kaip dažnai tai, kas mums atrodo neįmanoma ir nepavyks, o vedant Viešpačiui stebuklingai įvyksta!

Rugsėjo mėnesį Krekenavos bazilikos choras, vadovaujamas vargonininko Manto vyksta giedoti Šiluvos atlaiduose. Tradiciškai tokiai gražiai progai šlovinti Viešpaties šiemet susirinko jungtinis Upytės ir Krekenavos choras. Apreiškimo koplyčion susiruošę gausus būrys giesmininkų, tad prireikė atitinkamo dydžio ir autobuso. Būtent autobuso nuotykiams ir pasižymėjo ši piligrimystė! Ties Žaiginio miesteliu sprogus autobuso padangai, choristai patyrė daug nerimo ir jaudulio, kaip spėti į šv. Mišias! Vis tik pro šalį keliavusių piligrimų ir vietinių miestelio gyventojų dėka stebuklas įvyko ir maldos buvo išklaudytos – choristai laimingai pasiekė Šiluvą! Išbandymu „paskaninta“ piligrimystė ilgam įsimins!

Šių metų rugsėjis ilgam įsimins ir klebonui kun. Gediminui Jankūnui. Panevėžio vyskupas mūsų kleboną skyrė Panevėžio apskrities policijos kapelionu. Linkime visokeriopos sėkmės, jėgų ir sveikatos naujose pareigose! Šios pareigos iš karto papildė klebono kalendorių naujais įsipareigojimais. Šiluvos atlaiduose jis jau lankėsi policijos pareigūnams skirtose dienoje ir į Krekenavos kasmėnesinius atlaidus pakvietė Lietuvos policijos kapelioną Algirdą Toliačą. Tad vyskupo Lino Vodopjanovo OFM aukotose šv. Mišiose turėjome garbą svečią! Po atlaidų Eucharistijos visi kartu apžiūrėjome bazilikos viduje vykstančius darbus. Nors ir kaip dejuotume, kad darbai vis dar nesibaigia, projekto vykdymas pratęstas ir darbų baigties data nukelta, vis tik jau įvykę pokyčiai labai džiugina!

Bazilika bus ypatingai šviesi ir erdvi!

Rugsėjo 17 dieną ilgai lauktų šv. Mišių sulaukė Krekenavos globos namų gyventojai. O sekančią dieną šv. Mišiomis naują penktadienio susitikimų ciklą pradėjo parapijos vaikai ir jaunimas. Rugsėjo 23 dieną naujus metus su **Šventuoju Raštu**

pradėjo visi norintys studijuoti Dievo žodį.

Šiais metais šių studijų išskirtinumas – nuotolinės studijos ir tiesioginės transliacijos Facebook paskyroje.

Kviečiame jungtis į virtualių studentų gretas!

Rugsėjo paskutinį savaitgalį minėjome pasaulinę keliautojų dieną. Po šv. Mišių buvo laiminamos transporto priemonės, kurios tvarkingai buvo išrikiuotos bazilikos aikštėje. Patys mažiausi laiminti atsigabeno savąsias transporto priemones. Būta net riedlentės! O mažasis Dovydas Valikonis atriedėjo vaikišku John Deere traktoriuku!

Titulinius atlaidus rugsėjo 27 d. šventėme Žibartonių šv. Vincento Pauliečio koplyčioje. Po šv. Mišių laukė bendruomenės pirmininkės Aldonos Vorienės ir jos pagalbininkių suorganizuota bendra agapė, vaisės ir šventinis koncertas.

Ištrauka iš Michael White ir Tom Corcoran antrosios knygos

ATSTATYMO ĮRANKIAI.

75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE

27. Suvaldyti perėjimus

„Tuomet pūskite ragą ir šaukite: „Tegyvuoja karalius Saliamonas!“ Atžygiuokite tada paskui jį. Teateina jis ir teatsisėda į mano sostą. Karaliumi vietoj manęs bus.“ (1 Kar 1, 34–35)

Kun. Michael: *Kažkada anksčiau turėjome labai gabų vargonininką, kuris vienais metais nutarė Kristaus Karaliaus iškilmės Mišias pradėti su specialiai tam surinkto choro giedamu Hendelio epiniu himnu „Kunigas Sadokas“. Kas nepažįstate šio kūrinio – jis įspūdingas savo kompozicija ir dažnai yra naudojamas karalių karūnacijos iškilmėse. Galime ginčytis dėl jo tinkamumo liturgijoje, bet tiems, kam teko ten būti, tai tikrai buvo pribloškianti patirtis.*

Su visais fanfara ir garsų jėga choras užgriuvo mus kaip vėtra, viską pabaigdami žaibuojančia pabaiga: „Dieve saugok karalių, Dieve saugok karalių. Aleliuja, Amen, Amen, Aleliuja, Amen, Amen, A, A, A, A, Amen!“

Iš karto po to Mišių vadovas, padedantis mums savaitgaliais ir apdovanotas ypatingai aukštu erzinančiu balsu, šią įspūdingą muzikinę patirtį pratęsė štai tokiais žodžiais: „Automobilių aikštelėje stovi mėlynos spalvos kadilakas, numeris AZT 511,

su neišjungtomis šviesomis. “

Choro vadovas vos nepaliko mūsų tą pačią dieną. Jis po kurio laiko pasirodė raštinėje: „Ar tu dabar neturėtum groti Mišiose?“ – paklausiau. Jis išrėkė: „Aš nebedirbsiu šitokioj toksiškoje / nuodingoje aplinkoje!“ Žinoma, jis šiek tiek persistengė (galime įsivaizduoti), tačiau ir buvo teisus. Išskirtinis momentas buvo prarastas. Mišių vadovas sutraiskė ją savo komentaru ir visiems parodė, kas čia svarbiausias.

Šalia visų tų dalykų, kurie sudaro mūsų sekmadienio patirtis, pagalvokite ir apie tuos dalykus, kurie taip pat yra tarp tų patirčių. Kaip jie susieina draugėn; ką jie vieni kitiems ir apie vienas kitą pasako.

Tomas: Prisimenu vienas Kalėdų išvakarių Mišias, kuriose kunigas pasakė labai jaudinantį pamokslą. Jis tikrai sukėlė tam tikrą „momentą“, kuris, manau, palietė ne vieno žmogaus širdį, ir būtų nuostabiai palydėjęs į kitą Eucharistijos šventimo dalį. Bet taip nenutiko: po šio tikrai nuostabaus momento atėjo labai nenuostabus. Prie sakyklos atsistojo klebonas ir griežtai priminė visiems kalėdinės rinkliavos svarbą, kad būtų pasiektas metų biudžetas.

Kun. Michael: Neseniai laidojau nuostabią moterį, kuri tikrai mirė per jauna. Laidotuvių liturgija atliko tai, ką kiekviena gera laidotuvių liturgija turėtų atlikti. Žodis ir malda, giesmė, o galiausiai jos sūnaus liudijimas susiliejo į vieną dvasinę pakilėjančią patirtį. Pasibaigus atsisveikinimo apeigoms, nebuvo nė vieno neašarojančių akių. Tai buvo momentas pagerbian-

tis mirusiąją, padedantis gedėti ir dovanojo viltį. O tada laidotuvių organizatorius viską sugriovė savo plepėjimu apie tai, kaip ir koku keliu pasiekti gedulinių pietų vietą.

Pagalvokite apie tai: Ką patiria į jūsų parapiją atvažiavęs žmogus? Ar yra kur pastatyti automobilį? Kaip jis jaučiasi įeidamas iš lauko į vidų? O iš prieangio eidamas link suolo? Kokią nuotaiką norite sukurti ir pasiekti, kol žmonės sėdi ir laukia liturgijos pradžios? Ar iš vis ko nors siekiate? Mišių eiga reikalauja specialaus dėmesio, kad skirtingos dalys darniai susiliestų į visumą: Pradžios malda, Dievo žodžio skaitymas, Aukojimas, Pabaigos malda. Tie perėjimai gali būti tos vietos, kuriose pametate žmones, juos sugluminate, arba sugadinate tai, ką jau buvote pasiekę. Verčiau kuo daugiau dalykų pramatykite ir suplanuokite iš anksto, jeigu reikia, surepetuokite juos, – kol jie taps savaime suprantami, kol taps jūsų antrąja prigimtimi.

Karalius Dovydas pasirūpino, apgalvodamas kiekvieną detalę, kaip jo įpėdinis turi perimti sostą. Tai buvo nuostabi patirtis, gaila, kad ne tokia dažna Izraelio istorijoje. Dažnu atveju tai vykdavo konflikto ir netgi karo aplinkoje. Perėjimai yra svarbūs, ir jeigu jų tinkamai nekontroliuojame, galbūt kraujo praliejimo ir nebus, bet atrodys tikrai nemaloniai. Pradėkite krypti dėmesį į perėjimus jūsų liturgijos šventime.

Ir tai mus atveda prie kito klausimo.

28. Palydėkite žmones į kelionę

„Ir štai tą pačią dieną du mokiniai keliavo į kaimą už šešiasdešimties stadijų nuo Jeruzalės, vadinamą Emausu. Jie kalbėjosi apie visus tuos įvykius. Jiems taip besikalbant ir besiginčijant, prisiartinio pats Jėzus irėjo kartu.“ (Lk 24, 13–15)

Mūsų, kaip Bažnyčios, darbas – lydėti žmones link augančio santykio su Jėzumi Kristumi. Santykio *augimas* kartu reiškia ir tai, kad nei vienas iš mūsų dar nesame atvykę. Niekas iš mūsų nėra ten, kur galėtų ir turėtų būti santykiyje su Viešpačiu. Visuomet yra galimybė „daugiau“: daugiau mylėti Dievą; daugiau mylėti vienas kitą, būti švelnesniems, kantresniems, ir dosnesniems; o taip pat galėtume labiau padėti kitiems taip daryti ir tokiais būti.

Ar tai būtų sekmadienio homilija, ar moksleivių programos, ar vaikų užimtumas, ar ką bedarytume, – dvasinis vedimas ir vadovavimas reikalauja, kad žmonės pajudėtų iš ten kur yra, į ten kur turėtų būti. Norime, kad nebažnytiniai žmonės pajudėtų iš savo

supasaulėjusio ar savanaudiško požiūrio link Kristaus, ir norime bažnytinius žmones išjudinti iš jų vartotojiško komforto – kad ir jie būtų arčiau Kristaus. Tai reiškia, kad žmonės turime pasiimti į kelionę.

Sekmadienio patirtyje tai dažniausiai reiškia tokius tris žingsnius:

PAKVIETIMAS

Kad galėtume pasiimti žmones į kelionę, reikia vietos, nuo kurios pradėdame keliauti. Tai reiškia pakviesti žmones į jaukią aplinką ir svetingai priimti naujai ateinančius bei tuos, kurie jau yra. Tai taip

pat reiškia įdėti nemažai laiko ir pastangų, kad suprastume, kur žmonės, esantys mūsų suoluose, yra intelektualiai ir emociškai, kad pasiektume jų protus ir širdys nuo pat pradžių.

TRANSPORTAS

Kad paimtume žmones į kelionę, mums reikalingas transportas. Brandiems mokiniams tai bus pats Eucharistijos / šv. Mišių šventimas. Nebažnytiniais tai ne-

veiks; jie dar nesupranta kas yra Eucharistija, tad tai gali jiems nieko nesakyti. Bet muzika kalbės. Sakome, kad muzika ir giesmė bažnyčioje yra kaip vanduo, kuriame sekmadienio patirtis arba plaukia, arba skęsta.

KRYPTIS

Kad pakviestume žmones į kelionę, reikia žinoti, kur vykstame. Kaip norime, kad kelionė pasibaigtų? Kaip jie jaučiasi pajudėję? Kur jie eis ir ką darys šios kelionės metu? Kas pasikeitė nuo to, kaip buvo prieš įsiliejant į šią kelionę?

Luko 24 skyriuje Jėzus prisijungia prie dviejų mokinių, keliaujančių į vietą, vadinamą Emausu. Tai tampa labai kitokia kelione, negu jie prieš tai buvo suplanavę, Jėzus palydi juos iš sumaišties į supratimą, iš abejonės į tikėjimą ir iš baimės bei užsisklendimo į pačią Bažnyčios širdį – Eucharistijos šventimą. Dvasinė lyderystė / vedimas visuomet reiškia pakviesti ir palydėti žmones į kelionę.

..... Tęsinys kitame numeryje

2020 m. rugpjūčio ir rugsėjo mėn. parapijų pajamos

RINKLIAVOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (08-02)	210,20	102,10	50,00
Sekmadienis (08-09)	209,70	110,00	-
Sekmadienis (08-16)	945,00*	140,00	-
Sekmadienis (08-23)	149,79	104,50	-
Sekmadienis (08-30)	162,42	150,00	-
RINKLIAVOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (09-06)	158,40	126,00	-
Vadaktėliuose Izabelės atlydai ir Vaižgantinės (09-06)	-	-	301,00
Sekmadienis (09-13)	207,20	175,50	-
Švč. M. Marijos atlydai (09-15)	94,50	-	-
Sekmadienis (09-20)	194,20	182,90	-
Sekmadienis (09-27)	157,75	137,00	-
Žibartonių Šv. Vincento Pauliečio atlydai (09-27)	68,20	-	-

* įeina į Žolinės aštuondienio rinkliavas

ŽOLINĖS ATLAIDŲ FINANSINĖ ATASKAITA

Didžiųjų Žolinės atlydų savaitę buvo surinkta 8 199,41 Eur aukų, iš jų 3 657,30 Eur – pagrindinę atlydų dieną, rugpjūčio 15-ąją sumos šv. Mišių metu.

Žolinės išlaidos šiemet sudarė 7 212,16 Eur, iš kurių 3 500 Eur – honorarai vyskupams, kunigams, klierikams ir stovyklos personalui. Maitinimui buvo išleista 1 225,71 Eur, įvairiems pasiruošimo darbams, švaros prekėms, vandens aparatų ir biotualetų nuomai, bazilikos puošimui, raštinės prekėms buvo išleista 907,81 Eur. Žolinės savanorių stovykla buvo finansuojama iš projekto lėšų ir pavienių parapijiečių aukų. Stovyklos reikmėms išleista 1 082,84 Eur. Kitos išlaidos sudarė 495,80 Eur.

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje (laikinai – parapijos namuose)

Sekmadieniais, šeštadieniais 12 val.

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis

11 val. Švč. Sakramento adoracija,

12 val. šv. Mišios

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadieniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Gruodžio 25 d. 12 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose sutartu laiku

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT45 7300 0100 0237 8753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos, Upytės, Vadaktėlių parapijų vargonininkas

Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704

Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos ir Upytės parapijų ūkvedys

Gediminas Kaspariūnas, tel. 8 688 91390

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo rožinio koordinatorė

Ramutė Valikonienė, tel. 8 616 44307

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT60 7300 0100 7709 7292

įm. kodas 191261858

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje ir nešti pas ligonius:

Algirdas Pogužinskas, Ramutė Valikonienė

ir Akvelina Pogužinskienė

Upytės bažnyčioje ir nešti pas ligonius:

Tomas Černauskas

2020 m. rugpjūtį pakrikštytieji

Krekenavos parapijoje Vadaktėlių parapijoje

Rokas Žukauskas

Viltė Otilija Reikalaitė

Luka Samuolytė

Danas Stanislovas Krikštanas

Upytės parapijoje

Ažuolas Jonas Bungarda

Barbora Beatričė Braknytė

Jorė Marija Striogytė

Povilas Bartaševičius

Gustas Matas Eidukas

Liudas Antanas Mykolaitis

Adas Lukoševičius

Joris Matas Plačenis

2020 m. rugsėjį pakrikštytieji

Krekenavos parapijoje Upytės parapijoje

Valentinas Žvironas

Gabrielius Budrys

Aistis Rapolas Vazonis

2020 m. rugpjūtį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Albinas Klimkevičius, 76 m.

Rimantas Gedrimaitis, 66 m.

Upytės parapijoje

Alina Fetingienė, 95 m.

Vidas Viršila, 59 m.

Petras Švežikas, 71 m.

Janina Ignatavičienė, 75 m.

2020 m. rugsėjį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Kazimieras Čikonas, 52 m.

Rimantas Petrauskas, 68 m.

Albertas Mikalauskas, 70 m.

Upytės parapijoje

Elena Viršulaitė, 79 m.

Jurgita Meiliūnaitė, 47 m.

Prisiminkime Juos maldose.

Priėmė Santuokos sakramentą

Upytės parapijoje 2020 m. rugpjūtį

Mantautas Strioga ir Gabija Striogienė

Krekenavos parapijoje 2020 m. rugsėjį

Kostas Mikalajūnas ir Rasa Ranonytė Kriukienė

Gediminas Kripaitis ir Veronika Bogvilaitė

Sveikiname!

Laikraštėlį leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas.

Kitą numerį numatoma išleisti iki gruodžio 24 d.

Dėkojame už Jūsų paramą!